

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriae, 1669

XII. Utrùm Christi Fideles visitando Ordinis Carmelitarum Ecclesias,
aliquando consequi valeant indulgentiam plenariam, præter illas, de
quibus tribus proximis Capitibus egimus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

CAPUT XII.

Vtrum Christi Fideles, visitando Ordinis Carmelitarum Ecclesias, aliquando consequi valeant indulgentiam plenariam, prater illas, de quibus tribus proximis egimus Capitibus?

269.

QUOD Fideles visitando, servatis servandis, Ecclesias nostri Ordinis, obtinere possint multas, variasque indulgentias partiales, tot scilicet annorum, quadragenarium, & dierum evidenter colligitur ex Summario illarum, in Bulla GREGORII XIII. contento, & supra Capite septimo producto; minus evidenter tamen apparet, an etiam possint aliquando aliquam totalem seu plenariam indulgentiam, prater indulgentias Stationum, & eam, de qua proximè egimus, lucrari, quia non videtur, aliquis Pontifex ex relatis in illo Summario expressè concessisse indulgentiam plenariam.

Satisfaciendo huic dubitationi Reverendiss. Theodorus Strattius, dicit primò, quod Fideles piè visitando Ecclesias nostras in multis anni diebus assequi possint indulgentiam plenariam: videlicet in festis Nativitatis Dominicæ, Paschæ, Pentecostes, Assumptionis, Nativitatis, Annuntiationis, Purificationis DEI Genitricis MARIE, SS. Apostolorum Petri & Pauli, omniù Sanctorum, in duobus festis S. Crucis, Nativitatis S. Ioannis Baptistæ, sanctorum Martyrum Fabiani & Sebastiani, & in die Parasceves, & per octavas præfatarum Festivitatum, & in vocabulis omnium Ecclesiarum nostri Ordinis. Quandoquidem ADRIANUS II. STEPHANUS V. SERGIUS III. JOANNES X. JOANNES XI. SERGIUS IV. & INNOCENTIUS IV. omnibus Christi Fidelibus verè pœnitentibus, contritis & confessis, qui præfatas Ecclesias piè visitaverint, in præfatis festivitatibus, & earum Octavis, tertiam partem omnium peccatorum in Domino relaxarunt; ut patet ex dicto Summario, num. 2.

Postea CLEMENS III. ALEXANDER II. GREGORIUS V. & GREGORIUS VII. in præfatis festivitatibus, & in qualibet earum, eandem gratiam largiti sunt; ut videre est in eodem Summario, num. 3. Et sic habemus jam piè visitantibus nostras Ecclesias fuisse

Capite 18. Instructio- nis pro Carm. Roma edita an. 1640.

Possunt Fideles visitando Eccles. Carmelit. in pluribus anni diebus plenar. indulgent. adipisci.

Bbb

conces-

concessas in diebus supradictis, duas indulgentias tertiæ partis omnium peccatorum. Deindè NICOLAUS V. ut patet ex eodem *Summario, num. 11.* omnes indulgentias & peccatorum remissiones à Romanis Pontificibus, Prædecessoribus suis in præfatis diebus, & festis concessas, *motu proprio* duplicando, confirmavit: duplicando autem NICOLAUS V. omnes indulgentias suorum Prædecessorum, duplicavit etiam duas indulgentias tertiæ partis omnium peccatorum, per quam duplicationem efficitur sine dubio una indulgentia talis, seu plenaria; quam propterea Fideles aliquam nostram Ecclesiam piè visitando, in uno ex præfatis festis, sive diebus, si coenati & confessi fuerint, lucrari poterunt.

270.

hoc, sit.

Dicit *secundò* idem Reverendissimus P. Stratius, esse valde probabile quod etiam si NICOLAUS V. *motu proprio* non duplicavit indulgentias suorum Prædecessorum, possent nihilominus Fideles visitando nostras Ecclesias, in præfatis diebus ac festivitibus, indulgentiam plenariam consequi. Perpendendum quippè est, quod septem Romani Pontifices relati in *Summario, num. 2.* concesserint omnibus Christi Fidelibus, qui in præfatis festis nostras Ecclesias visitarent, remissionem tertiæ partis omnium peccatorum; cum autem certum sit, quod non omnes in uno, eodemque tempore, sed in diversis Pontificatum assumpti fuerint, & certum etiam sit, quod non omnes simul & conjunctim eandem tertiam peccatorum partem relaxarunt, sed unus post alium, non possumus dicere, quod omnes eandem tertiam partem relaxaverint, sed quod unusquisque eorum unam, non omnem enim dicitur in *Summario*, quod unus Pontifex remissionem tertiæ partis peccatorum ab alio concessam confirmaverit, sed de omnibus dicitur, quod tertiam partem relaxarunt; cum igitur tres tertiæ partes omnium peccatorum remissæ, constituent unam indulgentiam plenariam, consequens est, ut tot remissiones tertiæ partis omnium peccatorum, à tot Pontificibus concessæ, unam plenariam indulgentiam constituent.

Quùm autem præfati Pontifices concesserint remissionem tertiæ partis omnium peccatorum, non solum in festis supra relatis, verum etiam in eorum octavis, & cum nonnulla festa ex recentis in *Summario*, secundum usum Ecclesiæ, Octavas non habeant, ut sunt octavae festum S. Crucis, nec non sanctorum Martyrum Fabiani & Sebastiani.

Riani, & diei Parasceves, per festiuitates, in quarum octauis præfati Pontifices remissionem tertiæ partis peccatorum relaxarunt, intelligere debemus, meo iudicio, eas festiuitates tantum, quæ secundum usum Ecclesiæ Octavas habent.

SED quæret aliquis, an pro assequendis in uno die tribus remissionibus tertiæ partis peccatorum, à diversis Pontificibus nostras Ecclesias visitantibus concessis, sufficiat semel tantum aliquam Ecclesiam nostram visitare, vel ter repetenda sit visitatio eodem die? Videtur probabile, quod sufficiat unica visitatio, juxta sententiam illorum, qui censent (ut supra Cap. I. diximus) nos uno, eodẽq; actu posse consequi plures indulgentias diversis vijs concessas: ut si exempli causa, quis habeat plures imagines, aut numismata diversis benedictionibus affecta, & per singulas benedictiones sit concessa indulgentia decem dierum, semel recitanti orationem Dominicam, quod possit quis per unicam recitationem orationis Dominicæ, lucrari tot decem dies indulgentiarum, quod imagines benedictas habuerit, sive juxta numerum Imaginum benedictarum; & si duo Pontifices concesserint facienti tale opus, puta visitanti Ecclesiam aliquam, indulgentiam viginti annorum, qui semel illud opus fecerit, seu Ecclesiam visitauerit indulgentiam quadraginta annorum consequetur. Horum fundamentum est, quia uno, eodemque actu possunt impleri plures obligationes, puta uno eodemq; jejunio, obligatio præcepti Ecclesiastici, & voti emissi: pari igitur ratione poterunt Fideles unico actu, puta unica visitatione Ecclesiæ, pluribus satisfacere obligationibus pro indulgentiarum adeptione: ac proinde plures indulgentias acquirere. Multi nihilominus oppositum sentiunt, hac ratione ducti: quia unaquæq; indulgentia illum, per quem adipiscenda est, postulat actum, qui sit causa partialis talis concessionis, cum autem actus sit finitus, quo ad plures, vel pro pluribus indulgentijs applicatur, minor erit in singulis, & per consequens, licet sit proportionata causa ad unam, non tamen ad multas; & hæc sententia solidiori videtur nitifundamento, & sine dubio tanquam tutior consulenda est.

Videtur tamen mihi, juxta dicta supra num 228. distinguendum; aut enim opus, quod injungitur pro lucranda indulgentia, non est adstrictum alicui determinato tempori, sed simpliciter impositum, puta semel jejunare, vel visitare Ecclesiam &c. non determinando tem-

271.

Utrum pro his indulgentijs sufficiat unica Ecclesiæ visitatio

pus & diem, & tunc non sufficit pro obtinendis pluribus indulgentiis semel jejunare, vel visitare, quia unaquæque indulgentia, illud opus independenter ab alia exigit: vel est alicui tempori adstrictum, & in isto casu, si semel tantum in tali tempore determinato fieri potest, puta Sacramentum Eucharistiæ recipere in tali festo, vel jejunare in tali vigilia, tunc per unum & idem opus possunt obtineri plures indulgentiæ, dummodo aliundè sit causa sufficiens talis concessione, quia opus præscriptum in tali die non potest multiplicari, nec in alio differri; at si opus eodem possit die repeti, ut visitatio Ecclesiæ, quæ pluries eodem die fieri potest, pro pluribus indulgentiis, ob eandem modo assignatam, necessariæ erunt plures visitationes; & sine dubio hæc sententia, tanquam tutior, & solidiori nixa fundamento, licet in se teri sua non desit probabilitas, præferenda videtur. Ut igitur Fideles magis certi sint, ac securi de consecutione præfatæ indulgentiæ, visitando in una ex prædictis festivitatibus, & in eam Obsequium aliquam nostram Ecclesiam, ter visitatio repetenda erit.

Idem censet Antonius à Spiritu sancto in Directorio Regular. disp. 5. sect. 4. num. 68.

272.

Visitatio Ecclesiæ, ut sit congrua, debet esse pia & quid ad hoc requiratur?

Et quoniam pluries supra diximus, indulgentias fuisse concessas Fidelibus piè nostras Ecclesias visitantibus, ad denotandum sufficere quamlibet visitationem; advertendum est, visitationem Ecclesiæ, ut piè fiat in præfati casu, debere fieri in honorem DEI, at DEIPARÆ Virginis, vel Sanctorum ejus, animo etiam consequendi indulgentias, & regulariter preces aliquæ fundendæ sunt, nullam autem precatio magis erit proportionata, quàm DEUM orare pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, & sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione.

Licet autem Capite VIII. dixerimus GREGORIUM XIII. commutasse manus adjutrices porrigendi elemosynas nostris Religiosis domibus in alia opera pia, & quod Fideles non possint, visitando nostras Ecclesias, indulgentias consequi, nisi exercent præfata opera, id intelligendum venit tantum de indulgentiis, quæ concessæ fuerant, ob manus adjutrices, & quæ, cum fuissent revocata à PIO revalidavit easdem GREGORIUS XIII. commutando manus adjutrices in alia pia opera, non vero de illis, quæ concessæ fuerant, ob clausula porrigendi manus adjutrices; cum igitur Pontifices, concesserunt veniam tertie partis peccatorum, nullam injunctam obligationem porrigendi manus adjutrices, sed eam concesserunt

omnibus, qui contriti & confessi pie nostras Ecclesias visitaverint, ad nullum aliud opus sunt adstringendi, quam ad piam visitationem Ecclesiarum, modo supra declarato.

Esto autem etiam supra dixerimus, valde probabile esse, per hanc clausulam *contriti & confessi*, injungi Confessionem actualem, nihilominus sua non caret probabilitate, sufficere perfectam contritionem cum Confessione in voto, dummodo simul non praescribatur susceptio Eucharistiae, uti non praescribitur pro indulgentijs, de quibus loquimur, Fideles, licet actu non fuerint confessi, modo probabiliter perfectam habeant contritionem, simulq; propositum confitendi suo tempore, non debent, servatis alijs servandis, nostrarum Ecclesiarum visitationem intermittere, cum probabile sit, eos nihilominus praefatas indulgentias luerari posse.

CAPUT XIII.

De Indulgentijs ab URBANO VI. cunctis Fidelibus, intuitu Ordinis Carmelitarum, concessis.

QUIA sanctissimi Vatis ELIAE Successores, primi omnium Fidelium (ut manifeste tradunt Lectiones secundi Nocturni officij Divini festi Commemorationis solennis B. MARIE V. de monte Carmelo à sacra Rituū Congregatione non semel approbatæ) in monte CARMELO, Sacellum eidem beatissimæ Virgini MARIE construxerunt, & ad illud quotidie sapius convenientes, ritibus pijs, precationibus ac laudibus illam veluti singularem Ordinis tutelam, in principio Evangelicæ prædicationis coluerunt, passim ab omnibus, Fratres B. MARIE de monte Carmelo, appellari cœperunt. Hoc ipsum, præter alios complures, Joannes Trithemius Lib. 1. de ortu & progressu Ord. Carm. Capite VII. confirmat his verbis: Sicut ex veterum lectione didicimus titulum hunc Carmelitæ maxime convenire scimus; quos ab exordio sue institutionis DEI Genitricem semper in maximo honore & reverentia habuisse non dubitamus. Enimvero non diu post Domini passionem, crescente per Judæam fide Christiana, Fratres montis CARMELO, Capellam in ejusdem montis latere, in DEI Genitricis honorem construxerunt.

273.
Quinam
primi om-
nium Tem-
plum aut
Sacellum
in hono-
rem SS.
Virgin. e-
regerint.

Cur, &
quando
Carmelita
Fratres B.
MARIE
V. appel-
lari cœpe-
runt.

Bbb 3

struxerunt